

Anne Nevgi

anne.nevgi@helsinki.fi

Miksi julkaista suomen kielellä?

Kansallisten kielten asema on noussut yhteiskunnalliseen keskusteluun viime viikkoina. Suomen kielen säilymisestä on kannettu huolta ja tuotu esiin, miten tärkeää on lukea tutkimustuloksia ja tietokirjallisuutta myös omalla äidinkielellä. Suomalaisissa yliopistoissa pyritään yhä enenevässä määrin tarjoamaan kansainvälisille opiskelijoille soveltuvia maisteriohjelmiä, ja yliopistojen strategioissa yhtenä tavoitteena on kansainvälistyminen. Kansainvälisyyteen pyrkiminen näkyy myös oman yhteisömme Peda-forumin vuosittaisten konferenssien muuttumisena kolmikielisiksi.

Suomalaisten yliopistojen kansainvälistymisen myötä englanninkielisen opetuksen ja kansainvälisten kandidaatin tai maisteriohjelmien tarjonta on lisääntynyt huomattavasti. Englanninkielistä opetusta antavat sekä suomalaiset että kansainväliset tutkijat ja opettajat. Kansainväliset opettajat kehittävät opetusta yhdessä suomalaisten kollegojensa kanssa, ja niinpä he toivovat myös mahdollisuutta julkaista opetuskokeilujaan tai tieteellisiä artikkeleita lehdessemme englanninkielellä. Tämä muutos on tapahtunut vähitellen viimeisen kymmenen vuoden aikana.

Suomessa kasvatus- ja koulutusalan suomenkielisiä tieteellisiä joulunaleja on muutamia, joista Kasvatus-lehti on JUFO-luokituksessa saanut statuksen 2, (ks. JUFO 2018¹). Yliopistopedagogiikka-lehti julkaisee myös tieteellisiä artikkeleita muiden kirjoitusten lisäksi, ja nämä tieteelliset artikkelit ovat JUFO-luokituksessa tasolla 1. Tieteellinen julkaiseminen on opetus- ja kulttuuriministeriön korkeakoulujen rahanjakomallin yhtenä perustana. Tiede on kansainvälistä, joten tutkimustulosten julkaiseminen kansainvälisissä lehdissä on arvokasta ja

tarkoituksenmukaista. Samalla pienten kieliryhmien maat joutuvat kamppailemaan omien kansallisten kieltensä säilymisen ja kehittymisen puolesta. Suomessa tämä tarkoittaa sitä, että meidän tulee pyrkiä kehittämään kansallisia kieliämme suomea ja ruotsia myös tieteen kielenä, jotta voimme keskustella tutkimuksesta ja tieteestä omalla äidinkielellämme.

Suomen kielen säilyminen tieteen kielenä edellyttää sitä, että suomalaiset tutkijat julkaisevat suomen kielellä tieteellisiä artikkeleita, ja vastaavasti sama koskee suomenruotsia ja ruotsin kieltä Suomessa. Tutkijoiden kirjoittaessa oman alansa tutkimusta omalla äidinkielellään, he samalla joutuvat luomaan uusia sanoja ja termejä kuvaamaan jotain käsitettä, joka on tunnettu vain esimerkiksi englanninkielisessä tutkimuskirjallisuudessa. Tässä lehdessemme julkaistava Marjo Vesalaisen ja Anne Huhtasen artikkeli on monesta muustakin syystä hyvä ja kiinnostava tieteellinen artikkeli, mutta erityisesti kirjoittajat ovat joutuneet painiskelemaan englanninkielisten arviointia koskevien termien kääntämisen kanssa. Artikkelit tarjoaakin hyviä suomenkielisiä käännösratkaisuja erilaisia arviointeja kuvaaviksi termeiksi.

Olemme toimitusneuvostossa myös keskustelleet siitä, miten voisimme nopeuttaa artikkelien julkaisemista suoraan elektronisina verkkojulkaisuina, odottamatta varsinaisen numeron ilmestymistä. Pyrimme jatkossa saamaan julkaisuaikataulun joustavammaksi ja julkaisemaan artikkelit heti niiden tultua hyväksytyiksi. Tätä lähdimme tavoittelemaan jo viime vuonna, mutta valitettavasti emme saavuttaneet tavoitettamme. Uusi artikkeleiden julkaisemista koskeva käytäntömme (ks. Yliopistopedagogiikka 2018²) tarkoittaa sitä, että kaikki muut artikkelit paitsi

1 www.julkaisufoorumi.fi

2 <https://lehti.yliopistopedagogiikka.fi/julkaisuprosessi/>

tieteelliset artikkelit tulevat vain päätoimittajalle arvioitaviksi, ja hän hyväksyy artikkelit julkaistavaksi. Kielenhuollon jälkeen artikkeli julkaistaan elektronisena verkkojulkaisuna. Tieteelliset artikkelit käsitellään toimitusneuvoston verkkokokouksissa ja lähetetään anonyymeille arvioitsijoille. Vertaisarviointiprosessin ja toimitusneuvoston käsittelyn jälkeen artikkeli julkaistaan päätoimittajan päätöksellä kielenhuollon jälkeen.

Lehtemme ilmestyy edelleen kaksi kertaa vuodessa ja verkossa julkaistut artikkelit julkaistaan tällöin myös taitettuina pdf-julkaisuna sisältäen tiedot lehden vuosikerrasta, numerosta ja sivunumeroista.

Tässä numerossa julkaistaan kolme tieteellistä artikkelia. Marjo Vesalaisen ja Anne Huhtalan artikkeli "Arviointi muutoksessa myös kieltenopeutuksessa? Opettajien ja opettajaksi opiskelevien käsityksiä arvioinnista" tutkii, miten opettajien ja opiskelijoiden käsitykset arvioinnista kielten opetuksessa muuttuivat arviointikysymyksiä käsittelevän koulutuksen aikana ja millaisena he näkevät arvioinnin tulevaisuuden. Opiskelijoiden käsitykset arvioinnista olivat perinteisempiä kuin opettajien käsitykset. Sekä opiskelijat että opettajat näkivät kielten opetuksessa arvioinnin tulevaisuuden kehityslinjoiksi itse- ja vertaisarvioinnin vahvistumisen.

Melisa Stevanovicin ja Elina Weisten artikkeli "Osallistumisen ja samanmielisyyden jännitteisyys keskusteluanalyttisessä datasessiossa" kohdistuu osallistumisen ja samanmielisyyden jännitteisyyteen keskusteluanalyttisissä vuorovaikutusaineiston analyysiharjoituksissa eli datasessioissa. Tutkimuksessa tarkastelun kohteena ovat eksperttien ja noviisien käsitykset ja odotukset datasessioista. Tutkimuksessa tunnistettiin eksperttien ja noviisien välillä olevia eroja, jotka heijastivat yhteisölliselle oppimiselle kuvaavaa kollektiivisten ja yksilöllisten tarpeiden välistä ristiriitaa.

Maija Vähämäen ja Essi Sarun artikkeli "Tohtoriopiskelijat myötä- ja vastamäessä - Akateeminen ohjauksen käytäntö johtamissuhteena tarkasteltuna" tutkii johtajuustutkimuksen viitekehyksessä ohjauksen kehityspolkuja ja miten ohjauksuhteessa ohjaajan ja ohjattavan välinen valtasuhde vaikuttaa ohjauksen laatuun ja kipukohtiin. Artikkeli avaa kiinnostavia näkökulmia tohtoriopiskelijoiden vaikeuksiin väitöskirjatutkimuksen eri vaiheissa.

Kehittäminen ja kokeilut osastossa Elsa Saarikomäki ja Natalia Ollus tarjoavat artikkelissaan "Vertaistuella tohtoriksi: tällä mallilla artikkeliväitöskirjan yhteenveto syntyy (melkein) kuin itsensä" mallin, miten edetä vertaistuella tohtoriksi ja millaisia hyötyjä vertaistuesta on väitöskirjan kirjoittamiselle.

Sanna Uotinen ja hänen kollegansa raportoivat artikkelissaan "Vertaisarviointitaitoja oppimassa verkossa" kehittämishankkeesta, jonka tavoitteena oli mahdollistaa ja ohjata vertaisarviointitaitojen kehittymistä verkkokursseilla. Artikkelissa esitel-

lään opettajan muistilista vertaisarvioinnin kehittämiseen verkkoympäristössä.

Vertaistuen merkitystä tarkastelevat myös Laura Siragusa ja kollegansa englanninkielisessä artikkelissaan "Perspectives from an English-speaking teachers peer-mentoring group at the University of Helsinki". Artikkelissa kuvataan, miten kansainväliset tutkijakollegat kehittävät pedagogista osaamistaan vertaismentorointiin perustuvissa pienryhmätapaamisissa. Vertaismentorointi tarjoaa eri maista tuleville yliopiston opettajille erinomaisen mahdollisuuden perehtyä suomalaisen yliopistokoulutukseen ja tutustua sekä suomalaisiin että kansainvälisiin kollegoihin.

Maria Frick tarjoaa artikkelissaan "Pienryhmäkeskustelu opintosuorituksena: erään yliopistopedagogisen kokeilun antia" mallin miten muuttaa perinteinen luentokurssi opiskelijoita aktivoivaksi ja osallistavaksi lisäämällä opetuksen tilaa vuorovaikutukselle ja keskusteluille. Opiskelijat olivat kokeneet ryhmäkeskustelut hyvänä tapana oppia ja ne olivat edistäneet asioiden muistamista. Luennoitsijat sen sijaan olivat kokeneet lyhyemmät luennointi-ajat riittämättömiksi, koska olivat aiemmin tottuneet pidempiin luennointi-aikoihin.

Marja Laasonen käsittelee artikkelissaan "Sulautuva opetus tieteellisammattillisessa erikoistumiskoulutuksessa - etäopetuksen mahdollisuuksia suomalaisiin kokeiluihin ja käytänteisiin perustuen" etäopetuksen keinoja rikastaa tieteellis-ammattillista ja jatko-opinto-tasoista terveydenhuollon ammattihenkilöiden koulutusta.

Keskustelua -osastossa Johanna Järvelin-Suomela ja hänen kollegansa esittävät artikkelissaan "Viestintä- ja vuorovaikutusosaamisen kehittyminen yliopistossa", miten monialaisella yhteistyöllä olisi mahdollista kehittää opiskelijoiden viestintä- ja vuorovaikutusosaamista opintojen aikana.

Tänä vuonna lehtemme julkaisuprosessissa ilmeni odottamattomia vaikeuksia, mutta jatkossa lehtemme tulee ilmestymään jälleen säännöllisesti vähintään kaksi kertaa vuodessa. Tässä numerossa julkaistut artikkelit on julkaistu elektronisena verkkojulkaisuna jo ennen lehden numeron ilmestymistä.

Kiitän kirjoittajia kärsivällisyydestä ja mielenkiintoisista artikkeleista. Toivotan lukijoillemme antoisia lukuhetkiä uusimman lehtemme parissa.

Anne Nevgy
Päätoimittaja